

højtærede Indenrigsminister maaske kan huske, at der en Gang var en stor Sag i Anledning af, at Sundhedsstyrelsen havde forlangt Udskrifter af Hospitalsjournaler for at konstatere, hvorvidt nogle Læger var Morfinister eller Alkoholister. Der blev i højeste Grad protesteret imod, at Sundhedsstyrelsen havde Lov til at forlange saadanne Udskrifter af Hospitalsjournalerne. Men naar ikke en Gang Sundhedsstyrelsen kan forlange saadanne, er det dog maaske tvivlsomt, om Arbejdsraadet — nej Arbejderforsikrings-Raadet kan forlange dem. Hospitalsoverlægerne erklærer, at deres Journaler er Hospitalets Helligdomme, som ikke udleveres til nogen som helst. Jeg kom her til at gøre en lille Fortællelse, som giver mig Anledning til at sige, at jeg vilde have sat megen Pris paa, om man havde givet Arbejderforsikrings-Raadet et andet Navn. Den højtærede Indenrigsminister synes, at det var et kedeligt Navn for dette Raad at hedde Ulykkesforsikrings-Raadet; der var noget uheldigt ved dette Navn. Men Forholdet er jo det, at der ogsaa er et andet Raad, der hedder Arbejdsraadet, og disse Raad bliver bestandig forvekslet; saa hvis man kunde finde et Navn, som maaske havde en bedre Klang end Ulykkesforsikrings-Raadet — Forsikringsraadet kan man heller ikke kalde det, for der er ogsaa et andet Forsikringsraad —, tror jeg, det vilde have nogen praktisk Betydning.

Det er i alt væsentligt de Bemærkninger, jeg har at gøre angaaende dette Lovforslag. Jeg maa i det hele og store sige, at hvis vi faar gennemført en Ulykkesforsikringslov i den foreliggende Skikkelse uden nævneværdig Forandring, vil jeg betragte det som et meget betydeligt Fremskridt og ønske den Minister til Lykke, der kan sætte sit Navn under en saadan Lov, thi jeg tror, at den betyder overordentlig meget for hele vort Samfund.

Fraenkel: Jeg ser ikke rettere, end at den Maade, hvorpaa Ulykkesforsikringslovgivningen har udviklet sig, netop er den, der er ønskelig for en stor og betydningsfuld Lovgivning. Man er begyndt paa et enkelt Omraade, har arbejdet sig frem fra Lov til Lov, og nu staar vi altsaa overfor den foreløbige Afslutning af Lovgivningen om dette Emne gennem en Sammendragning af Lovene og en Udvidelse af dem. Saa vidt jeg kan se, er den ledende Tanke i Lovforslaget den, at alle, der er i andres Tjeneste og der kommer til Skade, skal

være forsikrede. Saadanne Principper lader sig nu en Gang ikke i menneskelige Forhold gennemføre i de yderste Konsekvenser, og det er heller ikke sket her, men den ledende Tanke er vel den, jeg her har antydnet. Den Maade, hvorpaa Formaallet er udtrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan jeg ikke helt godkende. Der staar, at Formaallet er at beskytte de vedkommende. Hvis det var en Beskyttelseslovgivning, der her var Tale om, synes jeg, man maatte træffe en almindelig Begrænsning, altsaa kun beskytte dem, der trængte til Beskyttelse, og lade de andre beskytte sig selv, men jeg synes, man kan komme til en naturligere Definition ved at sige, at der her egentlig er Tale om en Produktionsomkostning, som Bedrifterne og de enkelte, der ellers benytter andre, har. Jeg synes, at dette egentlig er det naturlige Motiv, der maa ligge bag ved denne Lovgivning. Jeg er ikke blind for, at der saa er Ting, som ikke er tagne med i Lovforslaget, men som skulde tages med, men der er, som sagt, ikke noget Princip, der under menneskelige Forhold kan udføres i sine alleryderste Konsekvenser. Jeg maa i Tilslutning til den sidste ærede Taler (Rørdam) udtale min Paaskønnelse af den Maade, hvorpaa dette Lovforslag foreligger. Det er virkelig et godt forberedt Arbejde. Det er overskueligt, og de Ting, man har Brug for straks, er ved Haanden. Jeg synes, at der er Anledning til at fremhæve dette og udtale sin Paaskønnelse deraf overfor Administrationen.

Jeg skal fremdrage nogle enkelte Ting, som har været mig paafaldende ved Gennemlæsningen af Lovforslaget, idet jeg bemærker, at til de enkelte Punkter, paa hvilke jeg her kritiserer Lovforslaget, har jeg ikke taget noget afgjort Standpunkt. Mit Standpunkt kan ændres ved Oplysninger, man faar i Udvalget, og hvad der ellers kan komme frem. Det, jeg her nævner, er det, der er sprunget mig i Øjnene ved en foreløbig Gennemlæsning. I § 3 staar der: „Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der bevisligt skyldes den forsikredes Forsøg paa at redde Menneskeliv, naar dette sker i Sammenhæng med saadan Beskæftigelse“. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor man har valgt denne strenge Begrænsning, at der just skal foreligge Forsøg paa Redning af Menneskeliv. Selv om det maaske ikke gælder Livet, men kun en Arm eller et Ben, er dette jo heller ikke nogen Spøg, og det Menneske, der da rask og modig